

Οι τελεστές της Διανυσματικής Ανάλυσης και οι ιδιότητές τους

1 Εσωτερικό, Εξωτερικό, Μεικτό Γινόμενο διανυσματικών πεδίων

Έστω $\vec{F}, \vec{G}, \vec{H} : U(\subseteq \mathbb{R}^3) \rightarrow \mathbb{R}^3$ διανυσματικά πεδία. Ορίζονται (ανάλογα με τα γινόμενα στον $\mathbb{R}^3$) για $\vec{F} = (P_1, Q_1, R_1), \vec{G} = (P_2, Q_2, R_2), \vec{H} = (P_3, Q_3, R_3)$

i $\vec{F} \cdot \vec{G} = P_1P_2 + Q_1Q_2 + R_1R_2$ με π.ο. το $\mathbb{R}^3$ και π.τ. το $\mathbb{R}$, το **εσωτερικό γινόμενο** των δ.π. $\vec{F}, \vec{G}$ ($\vec{F} \cdot \vec{G}$ α.π.)

ii $\vec{F} \times \vec{G} = \begin{vmatrix} \vec{i} & \vec{j} & \vec{k} \\ P_1 & Q_1 & R_1 \\ P_2 & Q_2 & R_2 \end{vmatrix} =$
 $= (Q_1R_2 - R_1Q_2)\vec{i} - (P_1R_2 - R_1P_2)\vec{j} + (P_1Q_2 - Q_1P_2)\vec{k}$ με π.ο. το $\mathbb{R}^3$ και π.τ. το $\mathbb{R}^3$, το **εξωτερικό γινόμενο** των δ.π. $\vec{F}, \vec{G}$ ($\vec{F} \times \vec{G}$ δ.π.)

iii $(\vec{F}, \vec{G}, \vec{H}) = \vec{F} \cdot (\vec{G} \times \vec{H}) = \begin{vmatrix} P_1 & Q_1 & R_1 \\ P_2 & Q_2 & R_2 \\ P_3 & Q_3 & R_3 \end{vmatrix}$ με π.ο. το $\mathbb{R}^3$ και π.τ. το $\mathbb{R}$, το **μεικτό γινόμενο** των δ.π. $\vec{F}, \vec{G}, \vec{H}$ ($(\vec{F}, \vec{G}, \vec{H})$ α.π.)

Χρήσιμες ιδιότητες

1. $\vec{F} \cdot \vec{G} = \vec{G} \cdot \vec{F}$
2. $\vec{F} \times \vec{G} = -\vec{G} \times \vec{F}$
3. $(\vec{F}, \vec{G}, \vec{H}) = (\vec{G}, \vec{H}, \vec{F}) = (\vec{H}, \vec{F}, \vec{G}) = -(\vec{F}, \vec{H}, \vec{G}) = -(\vec{H}, \vec{G}, \vec{F}) = -(\vec{G}, \vec{F}, \vec{H})$
4. $\vec{F} \times (\vec{G} \times \vec{H}) = (\vec{F} \cdot \vec{H})\vec{G} - (\vec{F} \cdot \vec{G})\vec{H}$
 $(\vec{F} \times \vec{D}) \times (\vec{G} \times \vec{H}) = (\vec{F}, \vec{D}, \vec{H})\vec{G} - (\vec{F}, \vec{D}, \vec{G})\vec{H}$
5. $\vec{F} \cdot (\vec{G} \times (\vec{H} \times \vec{D})) = (\vec{G} \cdot \vec{D})(\vec{F} \cdot \vec{H}) - (\vec{F} \cdot \vec{D})(\vec{G} \cdot \vec{H})$
6. $(\vec{F} \times \vec{G}) \cdot (\vec{H} \times \vec{D}) = \vec{F} \cdot (\vec{G} \times (\vec{H} \times \vec{D}))$

Υπόδειξη: 1,2) εύκολα, 3) από ιδιότητες ορίζουσας, 4,6) γράφουμε αναλυτικά τα δύο μέλη, 5) Από την 4).

2 Τελεστές: Κλίσης (grad), Απόκλισης (div), Στροβιλισμού (rot)

Ο τελεστής $\nabla = (\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z})$ καλείται **ανάδελτα** (ανάποδο ελληνικό Δ) ή **nabla** (αρχαίο Ασσυριακό μουσικό όργανο, άρπα, με την μορφή ∇).

Ο ∇ ορίστηκε από τον Hamilton (1837) για να δώσει κομψή και ευανάγνωστη γραφή στις εξισώσεις του. Ο Maxwell υιοθέτησε το σύμβολο για να γράψει με σύντομο τρόπο τις εξισώσεις του.

Ο τελεστής έχει δράση σε συναρτήσεις $f : U(\subseteq \mathbb{R}^3) \rightarrow \mathbb{R}$ διαφορίσιμο (π.χ. C^1) α.π. και $\vec{F} : U(\subseteq \mathbb{R}^3) \rightarrow \mathbb{R}^3$ διαφορίσιμο (π.χ. C^1) δ.π. Η δράση του ορίζεται ως εξής:

i $\nabla f = (\frac{\partial f}{\partial x}, \frac{\partial f}{\partial y}, \frac{\partial f}{\partial z})$, με π.ο. στο $\mathbb{R}^3$ και π.τ. στο $\mathbb{R}^3$, την **κλίση** ή **βαθμίδα** της f (∇f δ.π.)

Σύμβ.: $\mathbf{grad} f = \nabla f$ (gradient).

ii $\nabla \cdot \vec{F} = (\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z}) \cdot (P, Q, R) = \frac{\partial P}{\partial x} + \frac{\partial Q}{\partial y} + \frac{\partial R}{\partial z}$ με π.ο. στο $\mathbb{R}^3$ και π.τ. στο $\mathbb{R}$, την **απόκλιση** της $\vec{F}$ ($\nabla \cdot \vec{F}$ α.π.)

Σύμβ.: $\mathbf{div} \vec{F} = \nabla \cdot \vec{F}$ (divergence).

iii $\nabla \times \vec{F} = \begin{vmatrix} \vec{i} & \vec{j} & \vec{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ P & Q & R \end{vmatrix} = (\frac{\partial R}{\partial y} - \frac{\partial Q}{\partial z})\vec{i} + (\frac{\partial P}{\partial z} - \frac{\partial R}{\partial x})\vec{j} + (\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y})\vec{k}$ με π.ο.

και π.τ. στο $\mathbb{R}^3$ τον **στροβιλισμό** της $\vec{F}$ ($\nabla \times \vec{F}$ δ.π.)

Σύμβ.: $\mathbf{curl} \vec{F} = \mathbf{rot} \vec{F} = \nabla \times \vec{F}$ (curl, rotation).

Χρήσιμες ιδιότητες I

1. $\mathbf{grad}(f + g) = \mathbf{grad}(f) + \mathbf{grad}(g)$, $\mathbf{grad}(\lambda f) = \lambda \mathbf{grad}(f)$,
 $\mathbf{grad}(fh) = h \mathbf{grad}(f) + f \mathbf{grad}(h)$

2. $\mathbf{div}(f\vec{F}) = f \mathbf{div}(\vec{F}) + \vec{F} \cdot \mathbf{grad} f$, $\mathbf{rot}(\phi\vec{F}) = \phi \mathbf{rot}(\vec{F}) + \mathbf{grad} \phi \times \vec{F}$ ή
 $\nabla \cdot (f\vec{F}) = f(\nabla \cdot \vec{F}) + \vec{F} \cdot \nabla(f)$, $\nabla \times (\phi\vec{F}) = \phi(\nabla \times \vec{F}) + \nabla \phi \times \vec{F}$

3. $\mathbf{div}(\vec{F} \times \vec{G}) = \vec{G} \times \mathbf{rot}(\vec{F}) - \vec{F} \times \mathbf{rot}(\vec{G})$ ή
 $\nabla \cdot (\vec{F} \times \vec{G}) = \vec{G} \cdot (\nabla \times \vec{F}) - \vec{F} \cdot (\nabla \times \vec{G})$

4. $\mathbf{rot}(\vec{F} \times \vec{G}) = \vec{F} \mathbf{div}(\vec{G}) - \vec{G} \mathbf{div}(\vec{F}) + (\vec{G} \cdot \mathbf{grad})(\vec{F}) - (\vec{F} \cdot \mathbf{grad})(\vec{G})$ ή
 $\nabla \times (\vec{F} \times \vec{G}) = \vec{F}(\nabla \cdot \vec{G}) - \vec{G}(\nabla \cdot \vec{F}) + (\vec{G} \cdot \nabla)(\vec{F}) - (\vec{F} \cdot \nabla)(\vec{G})$

5. $\mathbf{grad}(\vec{F} \cdot \vec{G}) = \vec{G} \times \mathbf{rot}(\vec{F}) + \vec{F} \times \mathbf{rot}(\vec{G}) + (\vec{G} \cdot \mathbf{grad})(\vec{F}) + (\vec{F} \cdot \mathbf{grad})(\vec{G})$
 ή
 $\nabla(\vec{F} \cdot \vec{G}) = \vec{G} \times (\nabla \times \vec{F}) + \vec{F} \times (\nabla \times \vec{G}) + (\vec{G} \cdot \nabla)(\vec{F}) + (\vec{F} \cdot \nabla)(\vec{G})$

Υπόδειξη: Από ιδιότητες του τελεστή παραγώγισης $\frac{d}{dt}$

Χρήσιμες ιδιότητες II

Έστω $f : U(\subseteq \mathbb{R}^3) \rightarrow \mathbb{R}$, $\vec{F} : U(\subseteq \mathbb{R}^3) \rightarrow \mathbb{R}^3$ είναι C^2 συναρτήσεις. Ισχύουν

1. $\text{rot}(\text{grad}f) = \vec{0}$ ή $\nabla \times (\nabla f) = \vec{0}$
2. $\text{div}(\text{rot}\vec{F}) = 0$ ή $\nabla \cdot (\nabla \times \vec{F}) = 0$
3. $\text{div}(\text{grad}(f) \times \text{grad}(h)) = 0$ ή $\nabla \cdot (\nabla f \times \nabla h) = 0$

Υπόδειξη 1,2) από το θεώρημα για τις 2ης τάξης μερικές παραγώγους, 3) από την 3) στις ιδιότητες I και την 1) από τις ιδιότητες II)

Τελεστής Laplace

Έστω $f : U(\subseteq \mathbb{R}^3) \rightarrow \mathbb{R}$, $\vec{F} : U(\subseteq \mathbb{R}^3) \rightarrow \mathbb{R}^3$ C^2 συναρτήσεις. Έστω ο τελεστής $\nabla^2 = \nabla \cdot \nabla = \left(\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z}\right) \cdot \frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z} = \frac{\partial^2}{\partial x^2} + \frac{\partial^2}{\partial y^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}$. Ορίζουμε

- i $\nabla^2 f = \frac{\partial^2 f}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 f}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 f}{\partial z^2}$ με πο στο $\mathbb{R}^3$ και πτ στο $\mathbb{R}$ **το α.π. Laplace** της f .
- ii $\nabla^2 \vec{F} = (\nabla^2 P, \nabla^2 Q, \nabla^2 R)$ με π.ο. και π.τ. στο $\mathbb{R}^3$, **το δ.π. Laplace** της $\vec{F}$

Χρήσιμες ιδιότητες $\Delta \equiv \nabla^2$

1. $\Delta \vec{F} = \text{grad}(\text{div}(\vec{F})) - \text{rot}(\text{rot}(\vec{F}))$ ή $\nabla^2 \vec{F} = \nabla(\nabla \cdot \vec{F}) - \nabla \times (\nabla \times \vec{F})$
2. $\text{div}(f\text{grad}(h) - h\text{grad}(f)) = f\Delta g - g\Delta f$ ή $\nabla \cdot (f \nabla g - g \nabla f) = f \nabla^2 g - g \nabla^2 f$
3. $\Delta(fh) = h\Delta f + f\Delta h + 2(\text{grad}(f) \cdot \text{grad}(h))$ ή $\nabla^2(fh) = h \nabla^2 f + f \nabla^2 h + 2(\nabla f \cdot \nabla h)$

3 Πεδία ειδικής μορφής

- i Εάν $\vec{F} = \nabla f$, το δ.π. $\vec{F}$ καλείται **συντηρητικό πεδίο**.
- ii Εάν $\nabla \times \vec{F} = \mathbf{0}$ το δ.π. $\vec{F}$ καλείται **αστρόβιλο δ.π.** ή **δ.π. μηδενικού στροβιλισμού**.
- iii Εάν $\nabla \cdot \vec{F} = \mathbf{0}$ το δ.π. $\vec{F}$ καλείται **ασυμπύεστο δ.π.**
- iv Εάν $\nabla^2 f = \mathbf{0}$ το α.π. f καλείται **αρμονικό α.π.**

Σημειώσεις

α' Εάν $\vec{F} = (P, Q, R)$ τότε $\vec{F} \cdot \nabla = (P, Q, R) \cdot \left(\frac{\partial}{\partial x}, \frac{\partial}{\partial y}, \frac{\partial}{\partial z}\right) = P \frac{\partial}{\partial x} + Q \frac{\partial}{\partial y} + R \frac{\partial}{\partial z}$

β' Πολλές φορές (στην Φυσική) ο τελεστής ∇ συμβολίζεται $\vec{\nabla}$

Συντομεύσεις

π.ο.= πεδίο ορισμού, π.τ.=πεδίο τιμών, δ.π.=διανυσματικό πεδίο, α.π.=αριθμητικό πεδίο.

Ανάλυση II (2010-2011)

Τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών Ε.Κ.Π.Α